तद्राहित्यादनपस्फुरन्ती। तदिदं मन्त्रद्वयं वाग्देवताविषयं द्रष्टव्यम्॥

अथ सप्तमीमाह। "चक्षुर्देवानां ज्योतिरमृते न्यक्तम्। अस्य विज्ञानाय बहुधा निधीयते। तस्य सुम्नमशीमहि। मा नो हासीदिचक्षणम्" इति। देवानां दीव्यमानानां इन्द्रियाणां मध्ये चक्षुरिन्द्रियं ज्योतिर्विस्पष्टभासकं तच्चामृते मरणरहिते आदित्यस्वरूपे न्यक्तं निलीनम्। अतएव वह्वृचा आमनन्ति, आदित्यश्चक्षुर्भूत्वाक्षिणी प्राविशदिति। तदिदञ्चक्षुरस्य सर्व्वस्य नीलपीतादिरूपजातस्य बहुधा विज्ञानाय नानाविधज्ञान-सिद्धये निधीयते प्रजापतिना व्यवस्थाप्यते। तस्य चक्षुरिन्द्रियस्य सुम्नं सुखं तेन चक्षुरिन्द्रियेण रूपप्रकाशने सति यत् सुखं जायते तत्सर्व्वमशीमहि अश्नुवीमहि प्राप्नुयाम् विचक्षणं वि-शेषेण प्रकाशकं तच्चक्षुरिन्द्रियन्नोऽस्मान् माहासीत् कदाचि-दपि मा परित्यजतु॥

अथाष्टमीमाह। "आयुरिन्नः प्रतीर्य्यताम्। अनन्धाश्चक्षुषा वयम्। जीवा ज्योतिरशीमहि। सुवर्ज्योतिरुतामृतम्" इति। चक्षुर्देवताप्रसादेन नोऽस्मदीयमायुः इत् प्रतीयतां सर्व्वथा वर्द्धताम्, अनेन चक्षुषा युक्ता वयं जीवाः कथमनन्धाः सन्तः रूपाभिव्यक्तवृत्तिलक्षणज्योतिरशीमहि प्राप्नुयाम। उत अपि च सुवः स्वर्गस्थितममृतं ज्योतिर्विनाशरहितमादित्यप्रकाशमशीमहि चक्षुषा पश्येम। तदिदं मन्त्रद्वयं चक्षुर्देवताविषयं द्रष्टव्यम्॥

अथ नवमीमाह। "श्रोत्रेण भद्रमुत शृण्वन्ति सत्यम्।